

MANIFEST DE LA FEDERACIÓ DE SANITAT DE CCOO DE CATALUNYA

Com a sindicat majoritari de Catalunya tenim el deure i l'obligació d'estar al costat de les treballadores i treballadors d'aquest país. Primer de tot, volem fer un reconeixement a totes i tots els professionals que han participat en la lluita contra la pandèmia de la COVID-19, que des del minut zero han donat el millor que tenen, la SEVA SALUT, per atendre la ciutadania i curar i salvar vides. Mil gràcies per la vostra professionalitat i dedicació.

Les xifres globals de treballadores i treballadors del món sanitari i de la cura a persones que han patit la malaltia per accident de treball ha anat augmentant dia rere dia fins a més de 50.000 persones de totes les categories professionals. Aquí sí que n'hem de fer responsables les autoritats sanitàries, per la manca de protecció a la feina, ja que ha faltat previsió i provisió.

També, desgraciadament, moltes persones han perdut la vida amb aquesta pandèmia i, especialment, companyes i companys que treballaven en la cura a persones i en la sanitat arreu de l'Estat. Per a ells i elles, un homenatge i una reflexió de la importància d'exigir unes bones condicions laborals. Morts evitables, sí, segurament, mai no ho sabrem; el que sí que sabem és que necessitem destinar la força que tenim a millorar el sistema de salut.

Sortirem al carrer, quan puguem, és clar que ho farem, i anirem davant de les institucions polítiques del nostre país per reivindicar i denunciar públicament les mancances que hem viscut en prevenció de riscos laborals. Sí, han faltat equips de protecció, organització empresarial i lideratge institucional. Aquesta crisi sanitària ha deixat nu el que ja sospitàvem: un sistema sanitari i de cura a les persones feble, sobrecarregat, moltes vegades externalitzat i privatitzat, on l'amiguisme del partit de torn que ha governat l'ha utilitzat per beneficiar i enriquir l'empresariat, que ara no ha sabut liderar la situació i, a sobre, públicament se'n lamenta malgrat que n'hi ha que n'han estat instruments necessaris i partícips.

Aquesta crisi ha deixat al descobert la poca dignitat d'algunes empreses privades dintre del món de la dependència i teleassistència. Han mort àvies i avis sols, desemparats i sense cap mesura de protecció, i

han anat caient com les fitxes d'un dominó, juntament amb les treballadores i treballadors d'aquests centres, abocats a l'oblit i a la malaltia. Això, senyors i senyores, no pot tornar a passar mai més: cal un **institut de la dependència públic JA!**

Aquesta crisi sanitària ha deixat clar que necessitem un país amb sanitat pública 100 %: no més consorcis ni concerts. Exigim una internalització del sistema de salut de Catalunya amb urgència, perquè també està malalt i necessita oxigen per respirar. S'ha demostrat que solament hi ha hagut una sanitat: la sanitat de tothom per a tothom.

Aquesta crisi sanitària també ha posat de manifest que els professionals de la salut som iguals i que, tant si treballem a la sanitat pública com a la privada, hem de tenir la mateixa remuneració, els mateixos drets laborals i la mateixa jornada de treball, perquè quan toca totes i tots som davant de qualsevol pandèmia per afrontar-la amb fermesa. Siguin, vostès, igual i tinguin el coratge d'equiparar tothom.

Aquesta crisi ha provocat que, ara més que mai i sense dilacions, demanem el que és nostre i que es reverteixin totes les retallades, TOTES: 5 % de l'Estat des del 2010, les DPO (Direcció Per Objectius) 100 % sense equilibri pressupostari, el retorn de les pagues extraordinàries del 2013 i del 2014, la jornada de 35 hores setmanals, els dies de lleure arrabassats, etc., etc., etc.

Necessitem unes bones ràtios de personal d'Infermeria, ja que som dels països europeus amb menys professionals, com exemple a Catalunya tenim 6 infermers/es x 1000 habitants respecte a la mitjana de la OCDE que son 9, Navarra 8'6, França 10, Alemanya 13. No podem continuar així: ens exploten i ens maltracten, no som herois ni heroïnes, som persones amb famílies i amb vida pròpia. En aquests mesos ens han vist com un servei essencial. A veure quant dura aquest sentiment.

Volem que ens donin tot el que ens deuen, no necessitem un premi de la Casa Reial ni de la Generalitat ni de ningú. El nostre millor premi és mirar els pacients i fer aflorar un somriure quan hi ha dolor i patiment i la mort amenaça.

No necessitem contractes milionaris amb empreses que fan pudor ni contractar empreses privades que fan ERTO ni voltors passejant pels centres de salut que cobren sous extraordinaris i que després minven drets als treballadors i treballadores, dient que no hi ha solvència de l'empresa i no poden cobrar els objectius.

Volem participar i democratitzar la sanitat. Així, demanem que s'incorpori, sense dilacions, el pagament delegat per la Generalitat de tot el SISCAT (Sistema Integral de Salut de Catalunya) participar a tots els

consells d'administració, que la nostra veu es tingui en compte als comitès d'empresa i a les juntes de personal, perquè a nosaltres, a diferència d'altres, sí que ens han escollit en un procés democràtic gràcies a la confiança de les treballadores i treballadors.

Demanam que ens tinguin en compte en les negociacions de la mesa de la Generalitat: l'ICS (Institut Català de la Salut) sempre hem estat l'aneguet lleig i hem quedat fora d'algunes mesures, com les 30 hores d'indisposició a la feina o la tornada a la feina post-COVID, com a últim exemple.

I respecte de l'ICS, com a empresa, necessita modernitzar-se i agilitzar els seus mecanismes d'acció i de resposta. Fa anys que no tenim cap millora salarial, perquè sempre estan plorant que no tenen pressupost, fa anys que no es negocien realment bones condicions laborals i fa anys que està caduc. Clar que si ens preguntem per què, sabem que el Govern de la Generalitat ja va deixar clar fa temps que no vol l'ICS, de manera que és possible que ja li vagi bé que no rutlli del tot. Nosaltres, però, lluitarem perquè la sanitat pública funcioni i perquè no es deteriori amb l'objectiu de justificar altres models sanitaris.

Per tot això, sortirem al carrer, anirem a les institucions i farem el que calgui per fer una sanitat pública i del poble.

Barcelona, juny de 2020

FEDERACIÓ DE SANITAT DE CCOO DE CATALUNYA